

Subscriuiu-vos a la democràcia

Text > GERARD BAGUÉ, director

Ja tenim aquí l'onada reaccionària impulsada pels tecnofeixistes, la gran aliança entre el poder polític i les grans corporacions que s'ha infiltrat en els nostres cervellets. Tecnologies digitals amb l'ús d'algoritmes ben greixats per controlar la població, restringir llibertats, manipular el comportament social, sembrar por i odís infundats, concentrar poder i vendre seguretat i progrés a canvi d'anestesiar el pensament crític i la capacitat de revolta. La dependència tecnològica ens idiotitza i causa malalties mentals als nostres infants i joves. La seguretat i l'ordre justifiquen una lenta però implacable erosió de drets, però només així —ens adverteixen— es podrà contenir la immigració criminalitzada que ens roba els ajuts socials, els habitatges i els telèfons més intel·ligents. És l'enemic exterior propiciatori i expiatori. Les decisions es deshumanitzen en benefici d'una infal·lible tecnocràcia, perquè al final, ja ho sabem, resulta que tots els polítics són iguals. Els mitjans no s'escapen d'aquesta situació.

El periodisme que podria fer de dic de contenció d'aquest tsunami putrefacte es dessagna entre les notícies falses, la publicitat camuflada d'informació, els pseudomitjans digitals pagats per l'extrema dreta, la precarietat dels periodistes i la tirania dels algoritmes venuts al millor postor que teledirigeixen la nostra atenció (o el nostre dèficit d'atenció). Que no ens estranyi que la confiança en els mitjans s'erosioni a marxes forçades, de vegades injustament, cal dir-ho, i amb campanyes ben orquestrades des del poder, que vol sempre servilisme i màniga ampla. Davant d'aquest panorama, és evident que cada vegada es fa més indispensable la pràctica del periodisme independent, compromès, rigorós i amb el prestigi i la força suficients per plantar cara. Mentre els poders oficials (legislatiu, executiu i judicial) es contaminen i es deslegitimen, l'anomenat *quart poder* no hauria de tenir cap altre objectiu que mirar de posar puntals per evitar l'esfondrament democràtic.

I no us cregueu mai que la informació no cal pagar-la, que la tenim a cor què vols a les xarxes. És fullaraca; relacions públiques, entreteniment, conspiracionisme, homeopatia i alguna veritat incòmoda que passa desapercebuda entre la torrentada. Anar al fons de les coses, tallar els fils que mouen els interessos inconfessables, costa temps i diners. Però és una inversió que sempre ens generarà més guanys que les plataformes digitals d'estríming de trames estereotipades i alienants. La informació regalada i les infames sèries de Netflix són la píndola blava de Matrix, la que et permet surar en la lobotomia de la mentida i la despreocupació. Val més la píndola vermella, la que t'acosta a la veritat dura i incòmoda, a la llibertat del coneixement. De vegades penso que pagar la quota d'uns hipotètics sentinelles periodístics de la veritat —si és que de veritat us creieu la suposada imparcialitat d'algun mitjà— podria fer més per la democràcia que dipositar el tan reverenciat vot en unes eleccions.

>> Imatge proposada per la IA de Gemini per il·lustrar aquest article. (Foto: GEMINI)